

At bestemme, at aftaler og vedtagelser af den nævnte art kun må iværksættes efter forudgående godkendelse er imidlertid også her at gå for vidt.

For det første kan vi henvise til, at selv i Sverige, hvor reglen om forudgående godkendelse er indført for bruttoprissystemer, er man ikke gået så langt på dette område.

Dernæst skal vi påpege, at antallet af aftaler og vedtagelser indenfor disse kategorier må være så lille, at det uden større administrativt besvær lader sig gøre at sætte en stopper for de uheldige virkninger gennem lovens hovedbestemmelser.

Specielt vedrørende boycott- og eksklusiv-aftaler skal vi også fremhæve, at disse aftaler udgør nogle af erhvervslivets vigtigste våben i uoverensstemmelser mellem de forskellige led i handelskæden f. eks. i anledning af en hel eller delvis omlægning af distributionskanalerne. En ordning, hvorefter sådanne kampmidlers anvendelse skulle have forudgående godkendelse, ville derfor medføre den uretfærdighed, at en tøven med at give denne godkendelse ville være til den magtmæssigt mest koncentrerede parts gunst.

For aftaler og vedtagelser af denne art mener vi derfor også, at lovens hovedbestemmelser måtte være tilstrækkelige.

I erkendelse af, at denne sidste gruppe aftaler og vedtagelser imidlertid kan være en trusel mod den enkeltes erhvervsfrihed, vil vi subsidiært ikke modsætte os, om man på dette område gik den mellemvej, som er blevet drøftet i Sverige, at indføre en præsuntionsregel, jfr. betænkningens afsnit 55, side 73.

*Vedr. pålæg om at sælge til nærmere bestemte købere.*

Kommissionen foreslår, at Priskontrolrådet får beføjelse til at give en virksomhed pålæg om at sælge til nærmere bestemte købere på virksomhedens sædvanlige vilkår for tilsvarende salg, men dog med adgang til økonomisk at betrygge dette salg.

Kommissionen fortsætter, at et sådant pålæg skal kunne udstedes, hvor det må anses for påkrævet til at afværge urimelige priser eller forretningsbetingelser eller andre samfundsmæssigt urimelige indskrænkninger i den frie erhvervsudøvelse.

Af kommissionen selv motiveres dette forslag dog kun med, at det tager sigte på at give Priskontrolrådet et middel i hænde til at hindre omgæelser af lovens regler og rådets afgørelser om bruttopriser, boycott, eksklusiv-aftaler m. m.

Som man ser, går forslaget langt videre, end motiveringen tilsiger, og for os må det være afgørende, at denne regel i hvert fald *kun* kan bringes til anvendelse i de tilfælde, hvor prismyndighedernes øvrige beføjelser i hovedbestemmelserne ikke har været tilstrækkelige.

Men selv i disse tilfælde mener vi, at beføjelsen er et så alvorligt indgreb i den enkelte virksomheds handlefrihed, at vi ikke mener det betryggende, at denne beføjelse udøves rent administrativt.

Fra Provinshandelskammerets side skal vi derfor indtrængende henstille, at denne beføjelse *ikke* tillægges Priskontrolrådet, men at loven affattes således, at Priskontrolrådet, hvor dets øvrige beføjelser ikke er tilstrækkelige til at gennemføre lovens administration, må henvende sig til domstolene for *ved dom* at gennemføre dette pålæg om salg til nærmere bestemte købere.

*Vedr. brancheforeningers konkurrence-regulerede vedtagelser.*

Kommissionen foreslår, at brancheforeninger og andre organisationer af nærmere angiven type kun skal træffe konkurrence-regulerende vedtagelser med bindende virkning for de medlemmer, som udtrykkeligt slutter sig til disse vedtagelser.

Vi mener ikke helt at kunne se bort fra de i kommissionsbetænkningen anførte argumenter for en sådan regel, hvorfor vi ikke mener at have tilstrækkelig motivering til i almindelighed at modsætte os kommissionens forslag.

Vi vil dog gerne påpege, at en vis fællesoptræden kan være til fordel for den effektiveste organisering af produktion og distribution eller kan være almindelig omkostningsbesparende, hvorfor vi mener, at der bør være adgang til — efter anmodning fra vedkommende branche — at opnå godkendelse af en sådan vedtagelse, så den bliver bindende for samtlige medlemmer, ikke blot for dem, der udtrykkeligt har tiltrådt den.